

מ"ת 16/50543 - מדינת ישראל נגד ע. א-ג (עוצר, מ. א. כ) (עצור בפיקוח)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 16-12-50543 מדינת ישראל נ' א ג(עוצר) ו Ach'
תיק חיצוני: 533204/2016

בפני	כבוד השופט ארץ יקואל
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	1. ע. א-ג (עוצר)
משיבים	2. מ. א. כ (עוצר בפיקוח)

החלטה

בموقع הדיון ניצבת השאלה שבמחלוקת, האם חומר הראיות שהצטבר כנגד המשיבים, מקיים תשתיית ראייתית לכואירת שדי בה כדי לגבות את הרף הראייתי הנדרש לשלב המעצר עד תום ההליכים, כנדרש בהוראת סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם) התשנ"א-1996.

ראוי

1. כנגד המשיבים הוגש כתוב אישום המיחס להם עבירות של קשר רפואי לאלימות פצע, לפי סעיף 499 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ושוד מזון בחבורה, לפי סעיף 402(ב) לחוק.
2. על פי עובדות כתוב האישום, המשיבים קשרו קשר לשוד חנות. לשם כך, הצביעו בסכין, בחפש חד ובביבוגד מתאים לצורך CISI ראשיהם ופניהם. ביום 16.12.8.12, סמוך לשעה 22:45, פרצו המשיבים לחנות בבאר-יעקב, בה שאה באותה עת המתلون. המשיב 1 איים על המתلون בסכין והוא לא להתרחק מהקופה, בעוד המשיב 2, שהיה חמוש במוט חד ואror, ניגש לקופה ורוקן את תכנה. במהלך ביצוע השוד, ניגשו לקוחות לדלת החנות והמשיב 1 איים עליהם בסכין והבריחם מן המקום. מיד לאחר מכן, נמלטו המשיבים מן המקום כשבדם סכום של 3,380 ₪ שנשדך מקופת החנות וכן תיקו האיש של המתلون ובו תעוזות, כרטיסי אשראי וחפצים אישיים.
3. יחד עם כתוב האישום הוגש בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים בעניינם.
4. ביום 16.2.17 הועבר המשיב 2 - קטן, למעצר בפיקוח אלקטרוני וחתת תנאים נוספים הכלולים הפקדה כספית, ערבות צד ג', ערבות אישית ועיכוב יציאה מן הארץ.
5. המשיבים כופרים בקיומן של ראיות לכואירה בעוצמה הנדרשת לשם הוראה על מעצר מאחריו סORG ובריתח. مكان הדיון שלפנינו.

עמוד 1

תמצית טענות הצדדים

6. המבוקשת טוענת כי יש בחומר הראיות הגולמי שהצטבר כנגד המשיבים את העוצמה הנדרשת לצורר הרשעתם בעבירות המียวחות להם. המבוקשת נסמכת על סרטון מצולמות האבטחה של החנות, בהן מתועדים השודדים כשהם לבושים פרטី לבוש זהים לאלו שלבשו המשיבים עת נערכו על ידי המשטרה. פרטី לבוש אלו, כוללים מכנסי ג'ינס עם קרעים בדפוס "יהודי זהה לדפוס הקרים" שעל מכנסי הג'ינס שלבש השודד ונעלם ספורט מותוצרת 'Under Armor'. המבוקשת הוסיפה והפנתה להודעות המשיבים בהם מסרו כי הם אכן לבושים בגדים אלו משעות הערב, עוד קודם לשעת השוד. המבוקשת הוסיפה והפנתה לאイון מכשירו הסלולרי של המשיב 2 בבאר יעקב, בסמוך לשעת השוד. יתרת שיחותיו של המשיב 2 לאחר שעת השוד, אוכנו בשכונת ג'ואריש ברמלה ובאנטנה סמוכה לה. קודם למועד השוד, מאוכנים המשיבים בסמוך לצריפין וראשון לציון, בעודו שלטענתם לא יצאו מגבולות רמלה בלבד. המבוקשת הוסיפה והפנתה להודעות המתلون, הנתמכות בסרטוני האבטחה המתעדים את השוד ותומכים בהודעתו. בנוסף, ברכbam של המשיבים אחרות כפפות שחרות וקובע שchor ונתפסו בחזקתם לפני שקלים, בעודו השימוש 2 טוען כי אינו עובד לאחרונה. המבוקשת בהירה, כי לשיטתה אין בהודעת המתلون, לפיה לאחד השודדים "ענינים כחולות", כדי לגרוע מעוצמת הראיות כנגד המשיבים.

7. המשיבים טוענים, מנגד, כי חומר הראיות לכוארה מלמד על חולשה ראייתית, למצער, בכל הקשור לזיהויים כמעורבים במעשה השוד המ惋ס להם. הודגשה הودעת המתلون מיום 16.12.9, ממנה עולה כי השודד שעד מירוב אליו הוא בעל עור שחום, עיניים כחולות וכתפים רחבות. המשיבים הדגישו כי המתلون אמר שעמד קרוב לשודד זה למשך זמן לא מבוטל וכן יש לייחס משקל גבוה לפער שבין הודעתו לבין מאפייני המשיבים, שניהם בעלי עיניים כהות ולא כתפים רחבות. המשיבים הוסיפו וטענו, כי המשטרה לא ערכה מסדר זיהוי למתلون, עוד מנת לאש את טענתו, או על מנת לשלול את החשודות כנגדם ויש לזכור מחדר חקירתה זה לזכותם. עוד טוען, כי פרטី הלבוש של המשיבים, אליהם מפנה המבוקשת, הם פרטី לבוש נפוצים של מותגים ידועים שאין בהם ייחוד מקשר לאישומים המ惋סים להם. אשר לאיאון המשיב 2, טוען כי אזרח רמלה, בו מתגוררים המשיבים, חופף לשטח הכספי של שלוש אנטנות סלולריות שונות, אחת מהן בבאר יעקב. הסגנון הוסיף והפנעה לעניינו של חשור נוסף - זינדין אלג'רושי, שגם גביו נטען כי הוא אוכן בבאר יעקב בסמוך לשוד, בעוד שמתכחיר שהוגש, התברר כי הוא שהה ברמלה.

דין והכרעה

8. לאחר שעינתי בטענות הצדדים ובתיק החקירה שהועבר לעיוני, התרשםתי כי חומר הראיות מקים תשתיית ראייתית לכואrita, שיש בה את העוצמה הנדרשת כדי להביא להרשעת המשיבים, לאחר עיבודו בכור היתור הראייתי של המשפט עצמו. לצד זאת, התרשםתי מקיומה של חולשה מסוימת בחומר הראיות, שאין בה כדי להשפיע כדי כך, בשלב זה, על הפוטנציאלי ההרשעתי הטעון בו.

9. בשלב דינוי זה, בו יש לבחון אם קיימות ראיות לכוארה בעוצמה מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים, על חומר הראיות הלכואוריות לגבות פוטנציאלי להרשעת הנאשם בהליך העיקרי במידת הוודאות הנדרשת במשפט פולוי (ר' בש"פ 8087/95 **زادה נ' מדינת ישראל** (15.4.96)).

עיקרי המחלוקת בין הצדדים הם גרסת המתلون לפיה אחד השודדים בעל עניינים כחולות, זיהוי המשיבים על פי פרטី

לבושים ושאלות מהימנותם של האイكونים הסלולריים.

זאת למלן נבדקים מרכזים במסכת הראיות לכארה, הם צילומי מצלמות האבטחה שבוחנות שנשדדה, צילומי המשיבים ופרטיו לבושים, איקוני המכשירים הסלולריים של המשיבים והודעת המתלוון.

10. עיון בסרטוני מצלמות האבטחה והשוואותם לתמונות המשיבים בעת מעצרם, מלמד כי פרטיו הלבוש הייחודיים שלבשו השודדים, נחיזם כזהים לאלו שלבשו המשיבים בעת מעצרם. כך, הנעלים שנעלו המשיב 1 בעת מעצרו, מסווג 'נקי' עם סוליה לבנה והעלונייה שלבש, בעלת דפוס הארגונה הצבעוני הייחודי, נחיזם כזהים לאלו שלבש השודד שאחז בסכין ועמד בסמוך למתלוון בעת ביצוע השוד. השודד השני, מוצג בסרטוני האבטחה כשהוא נועל נעלי ספורט שחומות עם סמל אדום של המותג 'Under Armor', מכנסי ג'ינס מרובי קרעים במיקומים שונים וחולצת קופץ'ון עם שרוכים בзвучע אפור. עיון בתמונותיו של המשיב 2 בעת מעצרו, מלמד כי הלה נעל נעליים הנחות זהות, לבש מכנסי ג'ינס הנחיזם כזהים וכן קופץ'ון דומה בעל שרוכים אפורים. שני המשיבים אישרו בהודעתיהם, כי לבשו בגדיים אלו במשך כל אותו ערב (ר' הودעת המשיב 1 מיום 9.12.16 עמ' 3 ש' 69-70 ; הודעת המשיב 2 מיום 9.12.16 עמ' 4 ש' 80-81; ר' סרטון - 22:46:58, 22:47:00, 22:47:03, 22:47:06, 22:47:44, 22:45:56, 22:46:16, 22:46:16, 22:47:00).

בנוסף, מכשירו הסלולי של המשיב 2, אותו אישר בהודעתו (ר' הודעת המשיב 2 מיום 19.12.16 בשעה 10:30, עמ' 2 ש' 11-12), אוקן בbaar יעקב בשעה 22:49 - דקotas בודדות ממועד ביצוע השוד.

למעורבותם הלאכורת של המשיבים בעבירות המיחסות להם, נמצא חיזוק נוסף בעצם שתיקתו החלקית של המשיב 1 (ר' הודעתו מיום 17.12.16, עמ' 4-2; ר' בש"פ 8386/13 **מולטקה נ' מדינת ישראל** (19.01.2014)). במיוחד כך, שעיה שתיקתו החלקית של המשיב 1 עומדת לצד חומר ראיות מהימן, לכארה, שהצטבר כנגדו.

בנוסף, גרסת המשיב 1 לפיה במועד הרלוונטי לכתב האישום נכח בעיר רמלה בלבד שיצא את תחומה בכל אותו ערב (ר' הודעת המשיב 1 מיום 9.12.16, עמ' 4 ש' 93-94), אינה מתיחסת עם איקוני מכשירו הסלולי המצביעים על כך שבחלק מהזמן, נכח בראשון לציון.

11. שוכנעת, אפוא, כי התמונה המתבקשת מחומר הראיות הגולמי, מצביעה על פוטנציאל להרשעת המשיבים בעבירות המיחסות להם. המשיבים נתפסו בסמוך למועד ביצוע השוד, אחד מהם אף אוקן בbaar-יעקב בסמיכות של מספר דקotas ממועד ביצועו ושניהם נתפסו כשהם מחזיקים בפרטיו לבוש, הכלולים נעליים, מכנסים ועלוניות בעלי סימנים ייחודיים הנחיזם כזהים לאלו שלבשו השודדים. המשיבים הודיעו כי לבשו פרטיים אלו לאורך כל אותו ערב שבו אירע השוד. בנוסף, המשיב 2 מסר כי שהה עם המשיב 1 לאורך כל אותו הערב ואילו המשיב 1 שתק בחקרתו, באופן חלקי.

12. בנסיבות אלו, גם שהראיות שהצטברו כנגד המשיבים הן נסיבותיות, השתלבותן זו בזו מהווה מסכת רצופה של עובדות מפלילות שיש בה את העוצמה הנדרשת להוביל למסקנה לכ准确性 ברורה בדבר סיכון ההרשעה. לפיכך, ראיות אלו מהוות תשתיית ראייתית מספקת לצורך מעצרם של המשיבים (ר' בש"פ 5588/12 **ニアמצ'יק נ' מדינת ישראל** (24.9.12); בש"פ 1238/06 **אזרע נ' מדינת ישראל** (15.2.2006)).

13. אני מקבל את טענת המשיבים לפיה קיימת חולשה מסוימת בחומר הראיות, העולה מהודעת המתלוון אשר זיהה את השודד כבעל עניינים כחולות, בעוד שני המשיבים הם בעלי עניינים כהות. אף שחולשה מסוימת זו

עשיה לשיע בהעדפת חלופת מעצר בעניינם של המשיבים, אינני סבור כי יש בה, לכשעצמה, את העוצמה הנדרשת כדי לשmot את פוטנציאל הרשעה הטמון בחומר הראיות לכואורה. בשלב ראשון זה וambilי לקבוע מסמורות, לא שוכנעתי כי המדבר בנתן לכואורי המחולל שינוי דרמטי במערכת הראיות, אין בו כדי להפריך את יתרת הראיות לכואורה שהצטברו כנגד המשיבים והתרשםתי כי אין המדבר בליקוי יסודי או בקושי אינהרנטי בחומר החקירה (ר' בש"פ 635/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.2.13)). לא ניתן לשלול את האפשרות שימצא להקשר זה הסבר מפי המתلون במהלך הדיון עצמו (ר' גם: בש"פ 3716/15 **זיתון נ' מדינת ישראל** (3.6.2015); בש"פ 6740/06 **פרץ נ' מדינת ישראל** (30.09.2006); בש"פ 4794/95 **שאבי ואח' נ' מדינת ישראל** (6.8.95)).

בנוסף, אין בידי לקבל את טענות המשיבים, בשלב זה, לפיה היה על המשטרה לעורר מסדר זיהוי למתלוון, על מנת להפריך או לאשר את זיהוי המשיבים על ידו. בשלב בחינת קיומן של ראיות לכואורה, אין להידרש לראיות שאין קיימות כי אם לראיות הקיימות בתיק החקירה, למעט אם עסקין במחדר חוקרי חמור (ר' בש"פ 9270/03 **בראט נ' מדינת ישראל** (28.10.03); בש"פ 757/91 **ছzon נ' מדינת ישראל** (6.3.91)). במקרה הנדון, נתען כי שני המשיבים שדדו את החנות שבה עבד המתalon בשעתليل מאוחרת וכשהם רעלוי פנים והשוד כולם נמשך דקות בודדות בלבד. בנסיבות אלו, אינני סבור כי כבר כתעת נכון לקבוע שהיה הכרה לעורר מסדר זיהוי ומכל מקום, שמורות טענות המשיבים לעניין נפקותו של מחדר חוקרי זה או אחר, במהלך הדיון בתיק העיקרי.

14. עוד ובסlab זה, קיים קושי לקבל את טענות המשיבים בדבר מיקום האנטנות הסלולריות ומידת המהימנות שניתן לייחס לאיוכני מכשירי הטלפון של המשיבים. ראשית כך, משומם שמדובר בטענות הגנה. מוקמן של טענות אלו להתרבר בהליך העיקרי ואני בהן כדי להחליש את עצמת התשתית הראיתית הלכוארית העולה מחומר החקירה המונח לפני (ר' בש"פ 5324/15 **לווז נ' מדינת ישראל** (16.8.2015)). שנית כך, בשלב דין זה, אין בית המשפט נזקק לטענות בדבר מהימנות ומשקל, אלא אם כן מדובר בסתרות מהותיות הגלויות על פני הדברים, שיש בהן כדי להחליש באופן משמעותי מושמעות את התשתית הראיתית, לקעקע את הגרסה באופן שלא אפשר ליתן בה כל אמון ולהציגו כמשוללת יסוד (ר' בש"פ 8087/95 **زادה נ' מדינת ישראל** (15.4.96); בש"פ 4306/09 **אבו ואסל נ' מדינת ישראל** (4.6.2009); בש"פ 2745/11 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (28.4.2011)).

15. לאור המקובץ, לצורך הדיון בשלב המעצר, סבורני כי די בחומר הראיות שבתיק החקירה כדי לגבש תשתית ראיתית לכואורה שיש בה פוטנציאל להרשות המשיבים בעבירות המיויחסות להם.

16. סבורני כי התנאים שנקבעו בעניינו של המשיב 2 תואמים את עצמת הראיות לכואורה בעניינו.

17. בנסיבות העניין, ראוי להתרשם מהתמונה הכלולת גם בעניינו של המשיב 1 באמצעות תסקير מעצר, על מנת שניתן יהיה לקים דין מושכל בשאלת האם יש להעדייף אמצעים שפגיעתם בחירותו פחותה כאמור, על אף חומרת מעשי הלאוורים (ר' בש"פ 25/15 **יונס נ' מדינת ישראל** (15.1.2015))).

מובחר כי אין בהחלטתי זו כדי להוות אינדיקציה ביחס להחלטה עתידית בעניין המשך מעצרו של המשיב 1.

אני קובע המשך דין בעניינו של המשיב 1 לאחר קבלת תסקיר ליום 19.3.17 בשעה 9:30.

המשיב 1 ישאה במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדין על ידי שב"ס.

ניתנה היום, ל שבת תשע"ז, 26 פברואר 2017, במעמד הצדדים.

ארז יקואל, שופט